

زباله‌های جوگیر

از سال ۱۹۵۷ که پای ماهواره‌ها و سفینه‌ها به فضا باز شد، اطراف کره زمین پر از زباله‌های فضایی شده است؛ زباله‌هایی مثل باتری ماهواره‌ها و تکه‌های کوچک و بزرگ موشک‌ها و راکت‌ها. فضا اطراف زمین به یک کیسه زباله بزرگ و متحرک تبدیل شده است و زباله‌ها خطری جدی برای سفینه‌ها و ماهواره‌های تازه‌وارد محسوب می‌شوند. این زباله‌ها با سرعت ۳۰ تا ۷۰ هزار کیلومتر در ساعت در حرکت هستند.

اندازه زباله‌های فضایی

بیش از ۱۱ هزار تکه و میلیون‌ها قطعه تاکنون در مدار زمین طبقه‌بندی شده‌اند:

کوچکتر از یک سانتی‌متر
این قطعه بسیار کوچک باعث صدمه سطحی می‌شوند.

۱ تا ۱۰ سانتی‌متر
این قطعه‌ها می‌توانند بدنه ماهواره‌ها را سوراخ کنند.

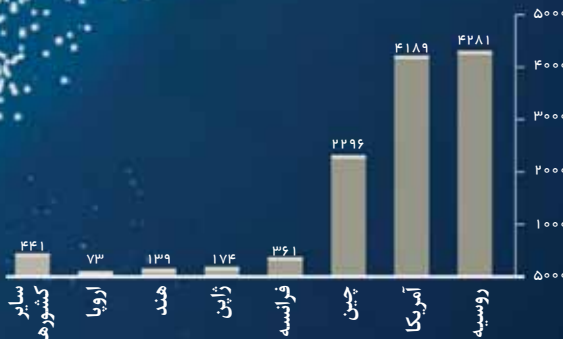
بزرگتر از ۱۰ سانتی‌متر
این تکه‌ها می‌توانند خسارت جبران‌ناپذیری وارد کنند. این‌ها زباله‌هایی هستند که دسته‌بندی شده‌اند و از زمین رصد می‌شوند.

جدول تولید زباله فضایی بر اساس نام کشور

از سال ۱۹۵۷ تقریباً ۲۵ هزار زباله در مدار پایینی زمین رها شده‌اند.

۱۲۰۰۰

عدد تقریبی زباله‌های موجود در مدار زمین.

چه باید کرد؟

برای داشتن فضای پاک بهترین روش برگرداندن قطعات اضافی به سیاره زمینی است؛ کاری که تاکنون اتفاق نیفتاده است و همه آنها در مدار رها شده‌اند.

بادبان

وقتی ماهواره از کار افتاد، این کاوشگر فضایی بادبان باز می‌شود و بادهای کار افتاده برخورد می‌کند خورشیدی ماهواره را از مدار خارج می‌کند. و آن را از مدار خارج می‌کند.

کاوشگر فضایی

یک کابل، ماهواره را به مدار زمین می‌کشاند و جو زمین آن را متلاشی می‌کند.

کابل

وضعیت کنونی

۹۵ درصد اجرامی که اطراف زمین می‌گردند، زباله‌اند. سازمان فضایی ناسا در حال مطالعه روی موشک‌هایی است که بعد از انجام مأموریت در مدار نمانند و به زمین برگردند تا تبدیل به زباله نشوند.

زباله‌ها در ۲۰۰۰ کیلومتری زمین وجود دارند. این اجسام بیشتر ماهواره‌های غیر فعال و قطعات موشک‌های چند مرحله ای هستند.

۲۰۰۰ تن

